

Författare:
Leo Sivén

Det var en gång en helt vanlig person som hette Danne som bodde med sin farbror i ett vanligt hus i ett fridfullt rike. Men en kväll hörde Danne ett väldigt buller och skulle gå ut och kolla vad det var. Så såg han genom fönstret att det brann. Han skulle gå till sin farbror när han såg att han var där ute och hjälpte till med att släcka elden. När han skulle gå ut för att se vad som hade hänt såg han en massa pilar som flög mot dem som hjälpte till. Då tänkte han att det här inte var någon olycka, det var krig! Han skulle precis gå in när han hörde en stor smäll. Han kände att stenar flög på honom.

När han kollade upp såg han att muren hade sprängts. Han kände något hårt i huvudet, sen blev allt mörkt. När han vaknade såg han att soldater gick runt på gatorna. Han tänkte: tur att landet klarade sig. Sen såg han att soldaterna hade en annan vapensköld. Så låtsades han att han var död. När de hade gått förbi gömde han sig bakom ett tak som hade rasat ner. Han tänkte: hoppas att farbror överlevde, annars har jag ingen kvar. Så tänkte han på vad hans farbror hade sagt: om något händer, åk till landet honom. När han kollade som ligger åt öster. Han hade ingen tid att förlora.

Men så tänkte han: hur ska jag komma härifrån? Han tänkte att han skulle kunna klättra upp på muren. Nej den var säkert vaktad. Han skulle inte kunna få tag i en häst. Men sen såg han att några meter ifrån honom var det ett hål i muren. Han tänkte att de måste ha kommit från explosionen. Han kröp ut genom hålet och så började han springa åt öster. Det var inte så långt dit, efter bara några timmar kunde han se ett högt torn. När han var

på väg dit hörde han röster. Han såg några soldater inte så långt därifrån. Han vinkade till dem så de skulle se att han behövde hjälp. De kom springande men istället för att hjälpa honom tog de fast honom och gick till slottet med honom.

"Nu har vi dig din lilla tjuv", sa den ena soldaten.

"Har du inte lärt dig att man inte ska stjäla", sa den andra.

Han tänkte: attans undra vad de kommer göra med mig. De gick in i slottet.

Sen kom dem till

kungen.

"Här är den lilla tjuven ers majestät", sa den ena soldaten.

"Det var som katten", sa kungen.

"Ja, vi såg honom fly från landet ers majestät", sa den andra soldaten.

"Nej det här är fel person", sa kungen.

"Men han har samma kläder som han vi såg stjäla ringen", sa en av soldaterna.

"Den här gossen skulle aldrig stjäla något", sa kungen. Det här är Smalgur den smartes barn. Alla såg förvånade på kungen.

"Jag skulle vilja prata i enrum med den här pojken", sa kungen.

"Kände du din pappa?", frågade kungen.

"Nej", sa Danne blygt.

"Han var en väldigt pålitlig riddare", sa kungen.

Danne tänkte: varför har ingen sagt något till mig.

"Han var en av de smartaste riddarna jag någonsin har träffat", fortsatte kungen, "Men nu är han borta".

"Hur dog han?", frågade Danne.

"Det är det som är det konstiga", sa kungen, "Vi vet inte ens om han är död".

Dennes hjärta började bulta. Han skulle kunna göra vad som helst för att få se sin pappa.

"Förresten varför kom du hit?", frågade kungen.

Soldaterna gick iväg och stängde dörren efter sig. Danne tänkte: vad tur att han inte gjorde något med mig men vad menar han med "Smalgur den smartes barn"?

"Kände du aldrig din far?", frågade kungen.

Dannes hjärta slutade bulta. Han hade helt glömt bort varför han kom hit.

"Riket Asgaroth är övertaget av en ny kung", sa Danne.

"Såklart. Jag visste att något sånt här skulle hända", sa kungen.

"Skulle du vilja rädda Asgaroth och kanske till och med många fler riken?", frågade kungen.

"Ja", sa Danne osäkert.

"Du kan få tänka tills imorgon om du vill", sa kungen.

Var ska jag sova?, tänkte Danne. Kungen som förstod vad han tänkte sa:

"Du får sova i ett kungligt gästrum".

"Imorgon får du dina saker du behöver och så får du veta vad uppdraget är", sa kungen.

"Visa pojken vägen till gästrummet, soldater", sa kungen. När de var framme tyckte Danne att rummet var för fint för honom. Han tänkte också på varför ingen hade

sagt något om hans far. Sen la han sig ner i sängen och somnade snabbt. När han vaknade såg han att någon stod vid dörren in till gästrummet.

"Jag är inte en tjuv", hörde han honom säga, "inte en mördare heller utan kungens trollkarl och jag har en uppgift: att ge dig det du behöver och berätta mer om uppdraget".

"Förresten jag heter Magilux och jag undrar om du fortfarande vill ha uppdraget", sa kungens trollkarl.

"Ja jag vill ha ett uppdrag av kungen", sa Danne.

"Okej innan du startar ditt uppdrag måste du

komma ihåg en sak: detta är ett kungligt uppdrag och det är hemligt", sa Magilux, "du får bara berätta för någon du verkligen litar på och jag har tips: lita inte på någon".

"Okej", sa Danne.

"Så ditt uppdrag är att gå till det övergivna berget där du kommer hitta en drake vid namn Inferna. När du har hittat honom så ska du ge den den här biten kött", Magilux tog upp en stor köttbit, "så

"Okej det klarar jag nog", sa Danne.

"Innan du går så måste du komma ihåg en sak: lita inte på någon utom om det är någon du verkligen kan lita på", sa Magilux.

"Okej", sa Danne.

"Ta dina saker och gå ut på ditt uppdrag, du har ett land att rädda", sa Magilux.

Poff! Så var trollkarlen borta.

Danne tog på sig sin rustning, en karta och tog ett svärd som låg

bredvid hans säng. Han var på väg ut men så såg han att han hade glömt köttbiten han gick tillbaks och tog den illa luktande köttbiten. När han gick tog han en häst och

red iväg på sitt uppdrag. Han hade ridit i flera dagar och nu var han framme vid en skog. Han hoppade av hästen som han kallade Blixt och gick in i skogen. Blixt följde försiktigt efter Danne. När de hade gått en lång bit in i skogen hörde dem att något prasslade i löven ovanför dem. Plötsligt hoppade någon ner på stigen framför dem.

"Hej!", sa den som hade hoppat ner från trädet, "jag heter Tom".

"Hej jag är Danne och vad gör du här?", sa Danne.

"Jag har kommit vilse men nu går jag bara runt i den här skogen", sa Tom.

"Vad gör du här?", frågade Tom. Danne tänkte att han kunde lita på den här personen.

"Jag är på ett kungligt uppdrag", sa Danne.

"Det låter spännande", sa Tom.

"Det är väldigt farligt", sa Danne.

"Får jag följa med på ditt uppdrag?", frågade Tom.

"Okej om du inte berättar om det för någon", sa Danne.

"Okej jag lovar", sa Tom.

"Mitt uppdrag är att tämja en drake som heter...", berättar Danne.

De gick länge och till slut kom de till slutet av skogen. Danne kollade på kartan han såg att de bara

behövde gå upp till en plattform på sidan av ett berg så var de framme. Hans hjärta bultade. Snart skulle han se en riktig drake. När de va framme så såg de en stor sovande drake. Han la köttbiten bredvid drakens huvud och satte sig vid köttbiten. När draken vaknade såg den köttbiten och började äta. Sen såg den Danne och Tom och började lyfta upp Danne med huvudet. Tom hoppade upp på Inferna och så flög dem till slottet och till Magilux. När de var framme såg de Magilux.

"Ja du klarade det!", sa Magilux, "Blixt har sprungit tillbaks hit så du behöver inte oroa dig för det".

"Jag skulle inte klara det utan lite sällskap från Tom", sa Danne.

"Okej", sa Magilux, "Är ni redo att få ert nästa uppdrag?".